

Karta ewidencyjna zabytków
architektury i budownictwa

1. Obiekt

KOŚCIÓŁ FILIALNY PW ŚW. JAKUBA

2. Czas powstania

1868 rok

3. Miejscowość

GOZD

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

4. Adres

GOZD

p -ta 78-430 Bobolice

nr hipoteczny

województwo zachodniopomorskie

powiat Koszalin
gmina Bobolice

6. Poprzednie nazwy miejscowości
GUST

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975
województwo koszalińskie
powiat Koszalin

8. Właściciel i jego adres

Parafia rzym.-kat. pw. Wniebowzięcia
NMP ul. Kościelna 1 78-430 Bobolice

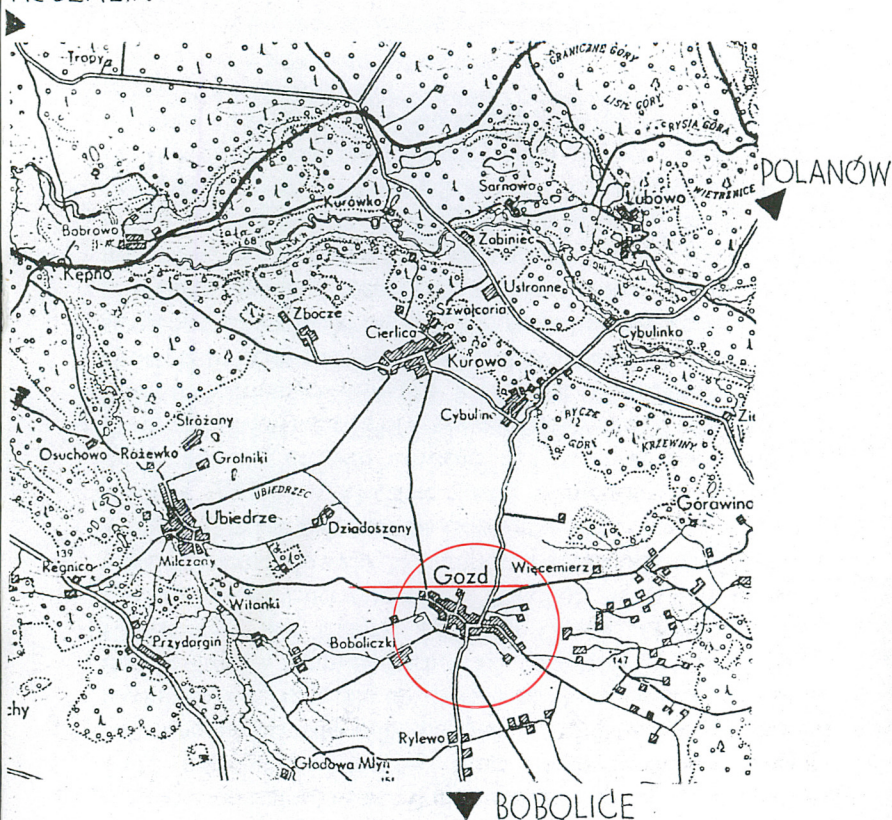
9. Użytkownik i jego adres

Parafia rzym.-kat. pw. Wniebowzięcia
NMP ul. Kościelna 1 78-430 Bobolice

10. Rejestr zabytków

A-304 z 27.03.2007

KOSZALIN

SKALA 1: 100 000

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

GOZD - duża wieś wielodrożnicowa, rozbudowana z ulicówki: wieś chłopska o zabudowie szkieletowej i murowanej pochodzącej z końca XIX i pocz. XX wieku. Cmentarz ewangelicki położony w odległości ok. 1 km na południe od zabudowań. Wieś wzmiankowana w źródłach w 1342 roku jako własność braci Bartuszewiczów, została założona najprawdopodobniej już w XIII wieku. W okresie średniowiecza, należała do okręgu zamkowego w Bobolicach, do biskupów kamieńskich. W źródłach z 1444 roku wymieniany jest Caspar Loden z Gozdu, któremu biskup kamieński von Eberstein nadal Bobolice. W XVIII wieku w Goździe zamieszkiwało 21 chłopów i 6 osadników. Znajdował się tutaj folwark należący do Bobolic, a wieś liczyła 42 dymy.

Obecny **kościół w Goździe** został wzniesiony w 2 połowie XIX wieku na miejscu wcześniejszej świątyni, pochodzącej z okresu średniowiecza. Potwierdza to dokument z 1492 roku, w którym wzmiankowany jest kościół w Głodowej jako filia kościoła w Goździe. W 1693 roku kościół w Goździe był siedzibą diakonatu. W XIX wieku stary kościół, którego forma jest nieznana został rozebrany, a wybudowano obecny w stylu neogotyckim. Najprawdopodobniej w latach 20-tych XX wieku zainstalowano w kościele ogrzewanie elektryczne z rurkami grzewczymi umieszczonymi w klęcznikach ławek.

Po II wojnie światowej kościół został przejęty przez parafię rzymsko - katolicką w Bobolicach, poświęcony 16. IX 1946 roku.

13. Opis (sytuacja, materiał, i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

Gozd wieś na Pojezierzu Pomorskim, na ziemi bobolickiej, położona na terenie lekko pofalowanym, w oddaleniu 6 km na północ od Bobolic, przy drodze lokalnej Bobolice Polanów.

Kościół zlokalizowany w centralnej części wsi, na lekkim wyniesieniu, łagodnie opadającym w kierunku zachodnim i dość stromo w kierunku północnym i wschodnim. Świątynia otoczona placem o kształcie zbliżonym do owalu, wygradzonym metalowymi kratami, pochodzącymi z kojców wygradzających mogiły i nagrobki, przeniesionymi z dawnego cmentarza ewangelickiego. Kraty zamontowane na wysokim murku oporowym z naturalnego kamienia. Plac otoczony wysokim starodrzewiem, w którym przeważa lipa drobnolistna; występuje też pojedynczy egzemplarz świerka pospolitego. Przy południowej elewacji kościoła, na placu ustawiony pomnik z figurą Najświętszej Marii Panny Niepokalanego Poczęcia. Cokół tego pomnika pochodzi z dawnego pomnika poległych w czasie I wojny światowej. Przy fasadzie, po stronie południowej ustawiony drewniany krzyż misyjny. Wejście główne na teren placu przykościelnego umieszczone po stronie zachodniej, zabezpieczone bramą z furką. Drugie wejście znajduje się po stronie południowej, na wprost pomnika NMP Niepokalanego Poczęcia, po trzech betonowych schodkach, zabezpieczone bramą z krat jak ogrodzenie. Kościół orientowany.

Fundamenty kościoła wzniesione z bloków naturalnego kamienia, łączonego zaprawą wapienną.

Ściany zewnętrzne nawy I kondygnacja prezbiterium oraz I i II kondygnacja wieży zbudowane z nieregularnych bloków naturalnego kamienia o zróżnicowanym składzie mineralów, przejawiającym się w bogatej kolorystyce. Prezbiterium w poziomie kondygnacji II - giej, zakrystia oraz szczyty elewacji wschodniej i zachodniej oraz III i IV kondygnacja wieży zbudowane z cegły ceramicznej pełnej. Ściany ceglane wzniesione o wążku krzyżowym. Identyczną cegłą licowany portal drzwi głównych i uskokowe ościeża otworów okiennych. Kamień i cegła łączone zaprawą wapienną.

Ściany wewnętrzne murowane, otynkowane, w całości malowane. W kruchcie, w nawie ściany białe z wąskim jasnobrazowym, malowanym cokołem, zakończone gładkim gzymsem w kolorze jasnego ugru. W nawie, na ścianach bocznych, na osiach wsporników przysięciennych podtrzymujących belki wiązarowe wąskie pionowe fryzy wici roślinnej w kolorze ugru, odcienie rozbielonej zieleni podkreślone brązowymi konturami. Wici roślinna przerwana na wysokości okien motywem krzyża umieszczonego na tle jasnoczerwonego kola. Pod oknami szeroka wici roślinna obejmująca umieszczony centralnie kaboszon w kolorze szarym. Na ścianie wschodniej nawy, malowanej w kolorze jasnego ugru, po obu stronach luku tęczowego po dwie postacie wyobrażające czterech ewangelistów. U stóp ewangelistów ich atrybuty z taśmami, na których zapisane imiona. Poniżej postaci, po obu stronach wici roślinna, ukształtowana w formie ostroluku, obejmująca po stronie południowej obraz w ołtarzu bocznym. Po stronie północnej - wici stanowi tło dla ambony. Na ścianie zachodniej dwa symetryczne fryzy jak na ścianach bocznych nawy, dzielące płaszczyznę ścian na trzy równe części. W prezbiterium ściany w kolorze jak wschodnia ściana nawy, trzony słupki białe, kapitele malowane złotą farbą. Wnęki i opaski okienne białe.

Stropy i sklepienia - w kruchcie sklepienie krzyżowe, malowane w kolorze brązowym, zdobione wicia roślinną. W nawie strop drewniany, dwuspadowy, odsłaniający dolną część konstrukcji więźby dachowej. W prezbiterium sklepienie krzyżowo - żebrów o żebrach spływających ze zwornika zdobionego ludzką głową na kapitele słupów, umieszczone w narożach ścian, na wysokości odpowiadającej 1/3 wysokości okien. Sklepienie malowane w kolorze rozbielonej ultramaryny z bogatą jasnoniebieską, podkreślona białym konturem wicią roślinną. Żebra i zwornik malowane złotą farbą. Głowa w zworniku biała. W wieży, na poszczególnych kondygnacjach stropy drewniane, belkowe, nagie.

Wieżba dachowa: drewniana, wieszarowa, jednowiejszakowa, z częścią dolną

C.d. opisu - załącznik nr 1

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne sakralne	17. Użytkowanie obecne sakralne
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>1. 1976 r. - remont wieży dachowej, naprawa konstrukcji stoiska dzwonów, malowanie wnętrza, drzwi, naprawa instalacji elektrycznej</p> <p>2. 1976 r. - porządkowanie placu przykościelnego</p> <p>3. 1978 r., malowanie wnętrza - Wigłosz, Kraków</p> <p>4. 1981 rok - budowa ołtarza głównego z wykorzystaniem ściany frontowej prospektu organowego. Malowanie ołtarza - Wigłosz, Kraków.</p> <p>5. 1992 rok - wzmocnienie stoiska dzwonów i wieży dachowej ceownikami</p> <p>6. 1998 rok - naprawa wieży dachowej: częściowa wymiana krokwi, łąt, uzupełnienie pokrycia dachowego, szklenie okien - wykonawca Zbigniew Nowicki, Gozd</p> <p>7. 1999 rok - naprawa pokrycia dachowego nad zakrystią, remont drzwi zewnętrznych do zakrystii, założenie cementowych łąt w pokryciu dachowym nad prezbiterium, naprawa instalacji odgromowej, ustawienie na dachu krzyża metalowego (Władysław Sinicki Gliwice)</p> <p>Wszystkie prace wykonane systemem gospodarczym</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacja)</p> <p>1. Ściany zewnętrzne - uszkodzone lico murów ceglanych, ubytki spoinowania; korozja namurna, szczególnie w partii szczytów, na szkarpach prezbiterium, na ścianach wieży.</p> <p>2. Ściany wewnętrzne - zawilgocone, zagrzybione, przebarwione dolne partie ścian w kruchcie, i w nawie, a także partie górne (wskutek złego stanu pokrycia dachowego) - w ścianie wschodniej i zachodniej. Silnie zawilgocone ściany wieży.</p> <p>3. Skorodowany, zawilgocony strop w nawie, szczególnie w narożniku wsch - pn i częściowo w części zachodniej. Skorodowana część stropu na II kondygnacji wieży, zawilgocona.</p> <p>4. Wieża dachowa - stan zły: wielokrotnie naprawiana systemem gospodarczym, wzmacniana obejmami metalowymi i drewnianymi. Zniszczona płatew stopowa po stronie pn/wsch i pd/wsch. Zły stan łąt - stąd ugięty dach. Krokwie w części zawilgocone, skorodowane, zaatakowane przez owady.</p> <p>5. Pokrycie dachowe - nieszczelne, wymaga przełożenia i uzupełnienia.</p> <p>6. Zły stan stolarki drzwiowej, szczególnie drzwi głównych. Zły stan okien.</p>	
		<p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Należy zachować kościół w kształcie jego bryły: korpusu, prezbiterium, wieży, zakrystii, kształt dachu, kształt i wygląd elewacji, w tym wykrój otworów okiennych i drzwiowych oraz istniejący detal architektoniczny (portale, blendy, gzymsy), a także oryginalnych obiektów wyposażenia wnętrza. Konieczna jest naprawa wieży dachowej, pokrycia dachu Wskazane jest osuszenie murów i wymiana tynków wewnętrznych z zachowaniem oryginalnej polichromii w prezbiterium. Wskazany jest również remont stolarki okiennej (szczególnie odtworzenie rynienek - obecnie nieczynne i stąd zawilgocenie ścian), uzupełnienie szklenia w oknach z przywróceniem pierwotnej kompozycji oraz remont stolarki drzwiowej</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

24. Uwagi różne

Nr inw. dok. konser 7205/600 - BDR

22. Bibliografia

1. Ludwig Wilhelm Bruggemann, Ausföhrliche Beschreibung des gegenwertigen Zustandes des Konigl. Preussischen Herzogtums Vor - und Hinter - Pommern, Stettin 1784. s.529
2. Schematyzm diecezji koszalińsko - kolobrzeskiej. Koszalin 1982r., s.
3. H. Berghaus, Landbuch des Herzogthums Pommern und des Fürstenthums Rugen. III Th. Bd. I
3. Mapa województwa koszalińskiego, Powiat Koszalin. 1 : 25000 Warszawa 1963.
7. Mapa woj. koszalińskiego 1:100000, Białystok 1975r.

25. Opracował

tekst: Jadwiga Kowalczyk - październik 2000.

plany rysunki: Waleria Dudina - październik 2000.

zdjęcia fotogr.: Jadwiga Kowalczyk - październik - grudzień 2000.

miejsce przechowywania negatywów:

**KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE
PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO!**

26. Adnotacja o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Źródła ikonograficzne i fotograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

27. Załączniki

dolną widoczna od strony nawy. Więźba złożona z wieszaka z zastrzałami, podtrzymującego kalenicę, podwieszonego do belki wiązarowej, podpartego dwoma zastrzałami. W połowie swojej wysokości wieszak usztywniony jest kleszczami, łączącymi go z krokwiami. Stopy zastrzałów i belka wiązarowa oparte na słupkach przysięciennych z lukowymi zastrzałami, posadowionych na wspornikach. Wiązary wzmocnione wtórnie metalowymi obejmami i klamrami.

Pokrycie dachowe: nad korpusem nawowym oraz nad prezbiterium dach pokryty dachówką ceramiczną karpiówką, kładzioną podwójnie w koronkę. Nad zakrystią dach pokryty dachówką cementową, zakładkową, a dach wieży blachą cynkową w arkuszach.

Posadzki w kruchcie i w zachodniej części nawy, przed prezbiterium oraz w prezbiterium podwyższonym o trzy stopnie w stosunku do poziomu nawy posadzka ceglana kładzona ukośnie, w jodełkę; pozostałej części nawy posadzka ceglana kładzona na płask. We wschodnio - południowej części nawy, przed prezbiterium - ślad w posadzce po istniejącej tu łoży. Pod ławkami, po stronie północnej oraz w zakrystii i na emporze podłoga biała.

Schody wewnętrzne - wiodące na emporę - drewniane, policzkowe, zabiegowe, łamane z drewniana tralkową balustradą, ujętą, prostopadłościennym, profilowanym słupkiem o przekroju ośmioboku. Posadowionym na wysokim czworobocznym cokole. Słupek zwieńczony ośmiobocznym kostkowym kapitelem i nasadnikiem esownicowym, zdobionym rozetą. Wejście na poszczególne kondygnacje wieży, na poziom strychu, na wieżbę dachową z poziomu empory, po drabinie.

Stolarka okienna: w nawie, w elewacji południowej i północnej okna metalowe, pojedyncze, stałe, umieszczone w wysokich, ostrołukowo zamkniętych, uskokowych otworach. Okna 13 - kwaterowe o nierównej wielkości kwater, z metalowymi krzyżowymi szczeblinami, wypełnione szkłem o zróżnicowanej strukturze: białym oprawionym w romboidalne, ołowiane ramki i szkłem wtórnym, ornamentowym. Czytelna pierwotna kompozycja wypełnienia okien: szkłem witrażowym w romboidalnych ramach w układzie naśladującym podział na dwie wydłużone lancety i rozetę umieszczoną ponad nimi. W dolnych częściach okien zachowały się w prezbiterium i w nawie 6 - boczne ramy, w których przypuszczalnie umieszczone były witraże figuralne?. W elewacji zachodniej nawy oraz w I kondygnacji wieży (po stronie południowej i północnej) okna metalowe, pojedyncze, stałe, umieszczone w otworze o wykroju wąskiego, ostrołukowo zamkniętego prostokąta. W poziomie I kondygnacji tej elewacji okna 3 kwaterowe, w poziomie kondygnacji drugiej okna 5 - kwaterowe z ostrołukowym nadświetleniem, szklone szkłem zróżnicowanym (witrażowym w ołowianych ramach, wtórnym białym i ornamentowym. W prezbiterium okna o wykroju i konstrukcji jak okna nawy, węższe. W zakrystii okna drewniane, pojedyncze, krosnowe, osadzone w wąskich, ostrołukowo zakończonych otworach. Okna dwukwaterowe z ostrołukowym, uchylnym nadświetleniem, szklone szkłem białym, osadzonym w drewnianych ramach o zróżnicowanych formach: rombu, 5 - kąta. Okna wyposażone w zakrętki jednoskrzydłkowe i uchwyty w formie galek. W III - kondygnacji wieży - okna maswerkowe o dwóch wydłużonych, ostrołukowych lancetach, wypełnionych drewnianymi żaluzjami, w nadświetleniu okrągła blenda.

Stolarka drzwiowa - główne drzwi zewnętrzne - drewniane, bez odrzwi, dwuskrzydłowe, z wysokim ostrołukowym nadświetlem. Drzwi umieszczone w 4 - uskokowym portalu. Skrzydła ramowo - plicinowe, opierzone od zewnątrz dekoracją 6 - plicinową. Wnętrze plicin dwudzielne, prostokątne, zamknięte od góry wypukłym motywem dwuliścia. Listwa przymykowa w formie wąskiej kolumnienki zakończonej gładkim kapitelem, ujętym od dołu i góry półwałkiem; listwa czołowa wąska, wyladowana przed lico skrzydeł. Drzwi na zawiasach krzyżowych o wydłużonym ramieniu poziomym, zdobionym symetrycznie rozłożonymi, schematycznymi motywami galezi trójlistnie zakończonych. Drzwi wyposażone w zamek wewnętrzny z żelazną, walcową klamką, przewiazaną kulą. Skrzydło zachodnie wyposażone dodatkowo w zasuwki. Ślemię wyladowane, zdobione półwałkiem i szeroką fazą. Nadświetle drewniane, 8 - kwaterowe o kwaterach w formie wysokiego prostokąta, zamkniętego ostrołukiem. Kwatery o zróżnicowanej wysokości, przeszkłone szkłem witrażowym, oprawionym w romboidalne ramki.

Drzwi zewnętrzne do zakrystii umieszczone w prostokątnym otworze, drewniane, tępe, jednoskrzydłowe. Skrzydło ramowo - plicinowe, opierzone dekoracją 4 - plicinową, zawieszone na zawiasach czopowych. Drzwi wyposażone w zamek zewnętrzny i walcową, żelazną klamkę.

Drzwi wewnętrzne z prezbiterium do zakrystii o konstrukcji i dekoracji jak drzwi zewnętrzne, opierzone dekoracją 6 - plicinową o symetrycznym układzie: pliciny środkowe kwadratowe, zdobione czteroliściem, dolne i górne prostokątne, zakończone motywem dwuliścia. Drzwi wyposażone w walcowaną klamkę żelazną i płaski sztyl o kształcie obłym, o wklęsło- wypukłych krawędziach.

Drzwi wewnętrzne - z kruchty do nawy drewniane, bez odrzwi, 2 - skrzydłowe, osadzone w otworze o wykroju szerokiego prostokąta. Skrzydła ramowo - plicinowe, opierzone dekoracją 16 - plicinową o regularnym układzie plicin. 4 Pliciny środkowe o formie kwadratu, wypełnione czteroliściem jak w drzwiach wewnętrznych do zakrystii. Pliciny górne - prostokątne, zdobione u dołu i góry motywem dwuliścia. Listwa przemykowa o formie jak listwa w głównych drzwiach zewnętrznych, ustawiona na wysokim walcowatym cokole. Skrzydła zawieszane na zawiasach pasowych, wyposażone w klamkę jak drzwi opisane.

Rzut - kościół założony na planie wydłużonego prostokąta z dostawionym od strony północnej 5 - bocznym prezbiterium (5/8). Od strony północno wschodniej przylega do prezbiterium i nawy prostokątny w rzucie ryzalit, pełniący funkcję zakrystii. Od strony zachodniej do korpusu nawowego przylega kwadratowa w rzucie wieża.

Bryła kościoła dwukondygnacyjna, zwarta, nakryta dwuspadowym dachem ze schodkowymi szczytami od strony wschodniej i zachodniej. Od strony wschodniej przylega do bryły korpusu nawowego pięcioboczne prezbiterium, opięte na narożach, wysokimi II - kondygnacyjnymi przyporami. Prezbiterium o wysokości równej wysokości korpusu, nakryte dachem pięciopłosiowym, sięgającym do 1/2 wysokości dachu korpusu. Od strony pn-wsch, między prezbiterium, a korpus nawowy dobudowany niski, równy połowie wysokości nawy ryzalit mieszczący zakrystię. Zakrystia nakryta osobnym dachem 1/2/ brogowym. Od zachodu dostawiona do korpusu nawowego wysoka, prostopadłościenna, III - kondygnacyjna wieża, nakryta wysmukłym stożkowym dachem.

Elewacje kościoła regularne, II - kondygnacyjne, zróżnicowane kolorystycznie poprzez zastosowanie różnorodnych materiałów budowlanych: cegły ceramicznej o barwie czerwieni i naturalnego kamienia z przewagą szarego piaskowca. Elewacje posadowione na cokole kamiennym, zakończonym gzymsem wyrobionym z ceglanych główek, podzielone horyzontalnie na poziomie I kondygnacji wyładowanym gzymsem kordonowym, załamującym się pod kątem prostym pod parapetami okien. Elewacje artykułowane otworami okiennymi o wykroju wysokiego prostokąta, zamkniętego od góry ostro łukiem. Otwory okienne w uskokowych wnękach. Elewacje zwieńczone ceglany, kostkowym gzymsem kordonowym

Fasada symetryczna, 3 - osiowa, rozczłonkowana na osi głównej wysokim III - kondygnacyjnym ryzalitem wieżowym. W poziomie I kondygnacji wieży, na osi głównej umieszczony ceglany, ostrołukowy, uskokowy portal, zamknięty trójkątnym tympanonem, którego płaszczyzna zdobiona wgłębnym motywem krzyża łacińskiego. W elewacjach bocznych wieży, centralnie umieszczone wąskie otwory okienne. Ponad nimi wąski ceglany gzymś kordonowy jak opisany w opisie głównym elewacji przechodzący na elewacje korpusu nawowego. I kondygnacja wieży zakończona silnie wyładowanym gzymsem kordonowym o kształcie jak gzymś wieńczący elewacje korpusu nawowego (jak w opisie głównym elewacji). W poziomie kondygnacji II wieży wszystkie elewacje podzielone symetrycznie, na osi środkowej umieszczonymi wysokimi, wąskimi oknami. Ponad nimi okrągłe blendy, flankowane wąskimi strzelnicami. II kondygnacja zakończona gzymsem kordonowym. W poziomie kondygnacji III - wieży, we wszystkich jej elewacjach okna biforialne, maswerkowe z okrągłą blendą ponad lancetami. Lancety wypełnione drewnianymi żaluzjami. Okna flankowane po bokach wąskimi ostrołukowymi blendami. Ponad oknami III kondygnacji trójkątne szczyty zakończone akroterionami w formie ceglanych krzyży. Wieża zakończona stożkowym hełmem z metalową kulą i krzyżem.

Na osiach skrajnych fasady, w poziomie kondygnacji I - szej wąskie otwory okienne jak w elewacjach bocznych I kondygnacji wieży. W kondygnacji II - giej wydłużony otwór okienny o wykroju jak w opisie głównym elewacji. Ponad gzymsem wieńczącym, po bokach ryzalitu wieżowego widoczne schodkowe półszczyty, artykułowane ostrołukowo zakończonymi blendami o zróżnicowanych wysokościach, dostosowanych do wysokości poszczególnych schodków. W najwyższej - strzelnica doświetlająca poziom strychu kościoła. Schodki szczytu nakryte 2 - spadowymi obdaszkami.

wkładkę założyła: Jadwiga Kowalczyk -październik 1998 r.

Elewacja południowa i północna rozczłonkowane identycznie, II kondygnacyjne, 5 - osiowe. W poziomie kondygnacji I - szej zdobione umieszczonymi bezpośrednio pod parapetami okien II kondygnacji ceglanyimi okrągłymi blendami, wypełnionymi motywem krzyża, stanowiącymi formę zacheuszków ?. W poziomie kondygnacji II - na osiach wysokie otwory okienne o formie jak w opisie elewacji. W elewacji północnej, od strony wschodniej widoczna elewacja zakrystii artykułowana dwoma wąskimi otworami okiennymi o wykroju jak w opisie głównym elewacji i zakończona ceglanyim ząbkowym gzymsem koronującym.

Elewacja wschodnia. 3 - niesymetryczna, 3 - osiowa. Na osi głównej 5 - boczne, II - kondygnacyjne prezbiterium, opięte na narożach 2 uskokowymi, II kondygnacyjnymi przyporami. Powierzchnia ścian prezbiterium zróżnicowana kolorystycznie: w poziomie I kondygnacji ściany kamienne skonstrastowane z ceglanyimi w poziomie kondygnacji II. Prezbiterium artykułowane na obu kondygnacjach jak elewacje południowa i północna korpusu nawowego, zwieńczone gzymsem koronującym jak w opisanych elewacjach. Ponad prezbiterium widoczny schodkowy szczyt o płaszczyźnie rozbitej ostrołukowymi blendami o zróżnicowanych wysokościach - jak w szczytach fasady. Szczyt zakończony trójkątnie zakończonym akroterionem. Na osi skrajnej, północnej widoczna elewacja wschodnia zakrystii, podzielona prostokątnym otworem drzwiowym, zakończona gzymsem ząbkowym, silnie wyładowanym przed lico jak gzyms w opisanych elewacjach. Na osi skrajnej południowej elewacja wschodnia korpusu nawowego podzielona gzymsem kordonowym, gładka.

Wnętrze kościoła jednoprzestrzenne, salowe, otwierające się na wschód, do prezbiterium wysokim, ostrołukowym łukiem tęczowym. Łuk profilowany umieszczonym centralnie szerokim ćwierćłobkiem, ujętym po bokach półwałkami. Ściany pięciobocznego prezbiterium podkreślone umieszczonymi w narożach słupkami, wspartymi na wysokich cokołach i zwieńczonymi kapitelami o dekoracyjnej roślinnej formie. Na kapitelach służek oparte żebra sklepienne. W północnej ścianie prezbiterium wykuty prostokątny otwór drzwiowy do zakrystii. W zachodniej części nawy kościoła umieszczona empora organowa, zbudowana z szerokiej platformy podpartej na osi głównej dwoma ośmiobocznymi słupami. Na osiach skrajnych słupami przysięciennymi. Po stronie północnej - schody. W ścianie zachodniej nawy, na osi głównej - szeroki otwór drzwi do kruchty.

Wyposażenie we wnętrzu kościoła z czasów budowy świątyni zachowały się: ambona drewniana umieszczona przy wschodniej ścianie nawy, po stronie północnej, neogotycka, złożona z wielobocznego korpusu, ustawionego na 8 - bocznym słupie Korpus rozczłonkowany prostokątnymi, zamkniętymi ostrołukiem płycinami. Od strony nawy schody ambony przesłonięte płycinową ścianką. W zachodniej części nawy zachowana empora organowa o balustradzie pełnej ramowo - płycinowej, zdobionej prostokątnymi płycinami, zamkniętymi trójlistnie. W prezbiterium ustawiony jest ołtarz główny, wykonany z części neogotyckiego, szafiastego prospektu organowego - II kondygnacyjny, 5 - osiowy, wypełniony malowanymi w 1981 roku figurami świętych. Z czasów budowy kościoła pochodzą również ławy kościelne z policzkami ramowo - płycinowymi o dekoracji płycin jak balustrada empory. Z czasów budowy pochodzi również stolarka drzwiowa. W prezbiterium zachowana dekoracja sklepienna - zwornik z motywem ludzkiej głowy. Ponadto, w kościele zachowały się: neogotycka, pochodząca z końca XIX wieku chrzcielnica, wykonana ze sztucznego kamienia, zdobiona w partii trzony płycinami, zamkniętymi motywem palmetek. Czasza zdobiona ostrołukowymi płycinami z motywem lilijek. Krzyż żeliwny na schodkowym postumencie z końca XIX wieku. Na emporze zachowane: fisharmonia z początku XX wieku zdobiona motywami w stylu secesji, oraz dwie skrzynie: z metalowymi okuciami i ludowa z końca XIX wieku. Na wieży kościoła zachowane dwa żelazne dzwony z 4 ćwierci XIX wieku.

Instalacje: elektryczna, podtynkowa, elektryczna grzewcza z metalowymi rurkami zainstalowanymi w klęcznikach ławek, założona w latach 20-tych XX wieku - nieczynna, instalacja ogromowa.

Spis fotografii

1. Widok ogólny od strony zachodnio - północnej
2. Elewacja wschodnia
3. Elewacja wschodnia - aneks północny (zakrystia)
4. Widok ogólny od strony zachodnio - południowej
5. Elewacja północna
6. Elewacja południowa
7. Otoczenie kościoła - pomnik z figurą MB Niepokalanie Poczętej
8. Korpus nawowy - okno
9. Prezbiterium - okno
10. Fasada - strona północna - artykulacja ścian
11. Fasada - portal główny
12. Główne drzwi zewnętrzne - widok od strony kruchty
13. Drzwi wewnętrzne z kruchty do nawy
14. Drzwi wewnętrzne z prezbiterium do zakrystii
15. Wnętrze - widok na prezbiterium
16. Wnętrze - widok na empore zachodnią
17. Prezbiterium - wnętrze - sklepienie
18. Prezbiterium - wnętrze - sklepienie - zwornik
19. Wnętrze - schody na empore
20. Wieżba dachowa
21. Wnętrze - zawilgocone ściany i strop (strona pn./wsch.)
22. Wnętrze - flekowanie belki wiązarowej

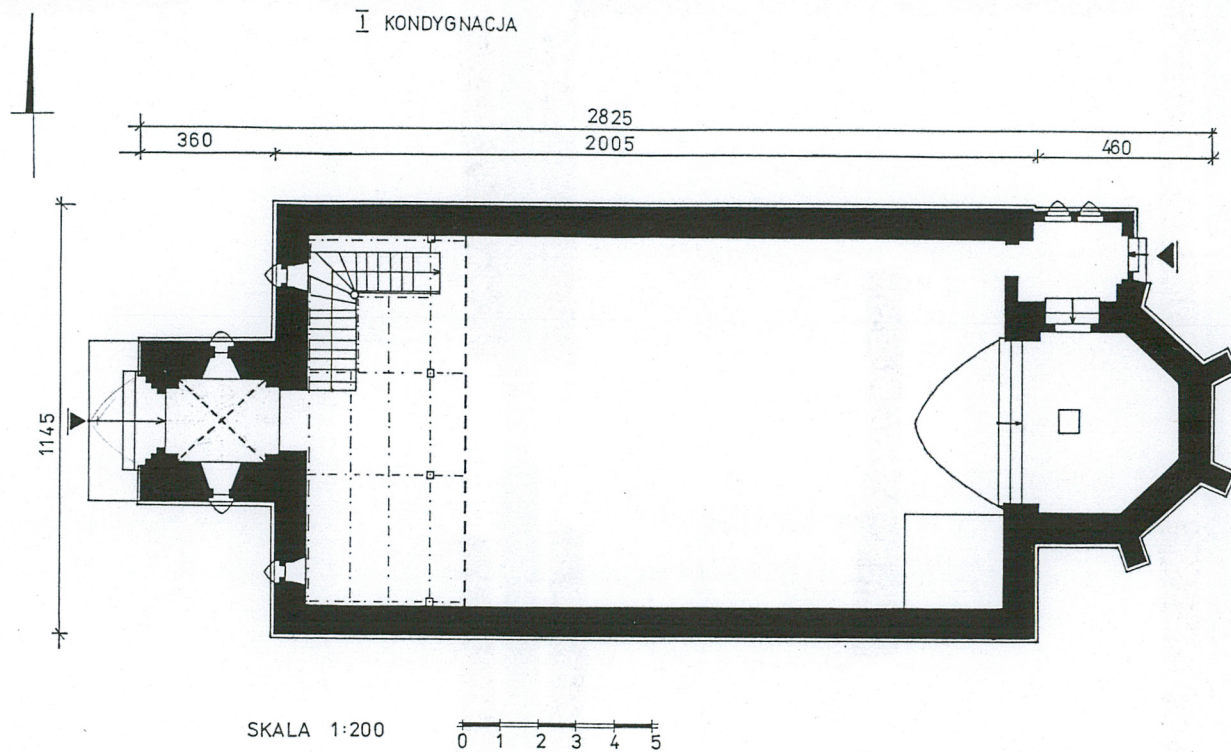
1

2

3

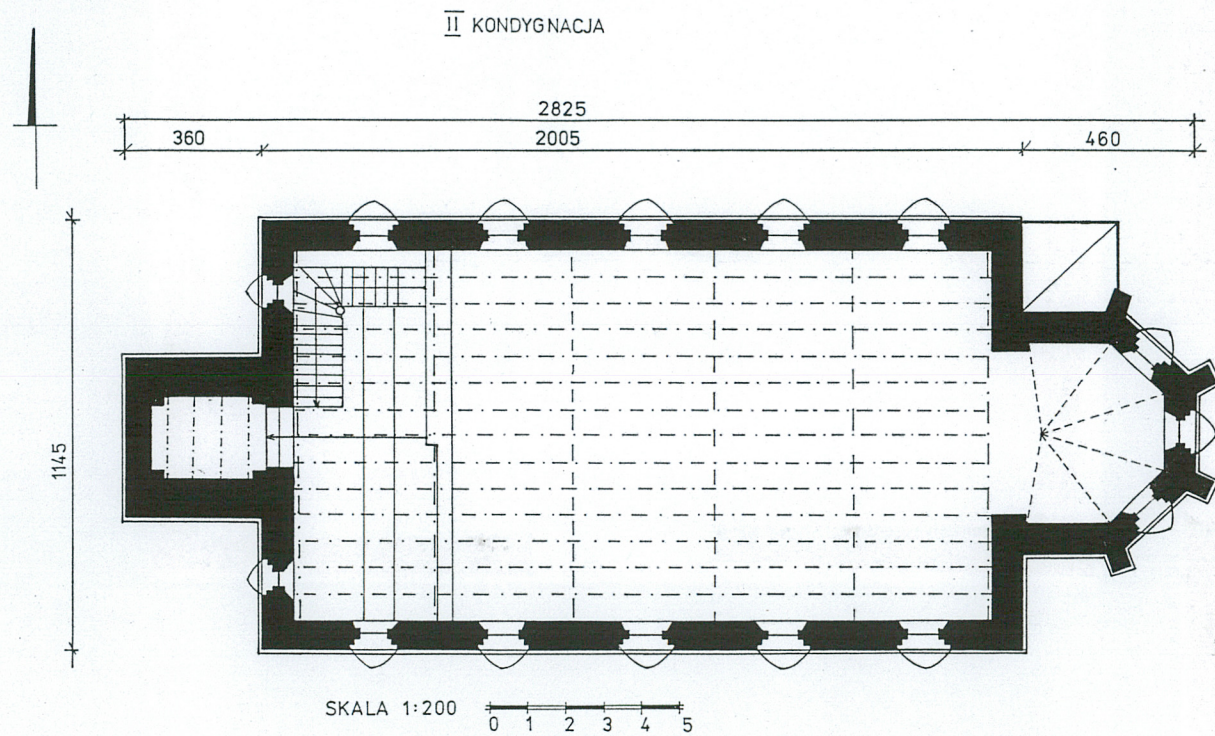

5

6

8

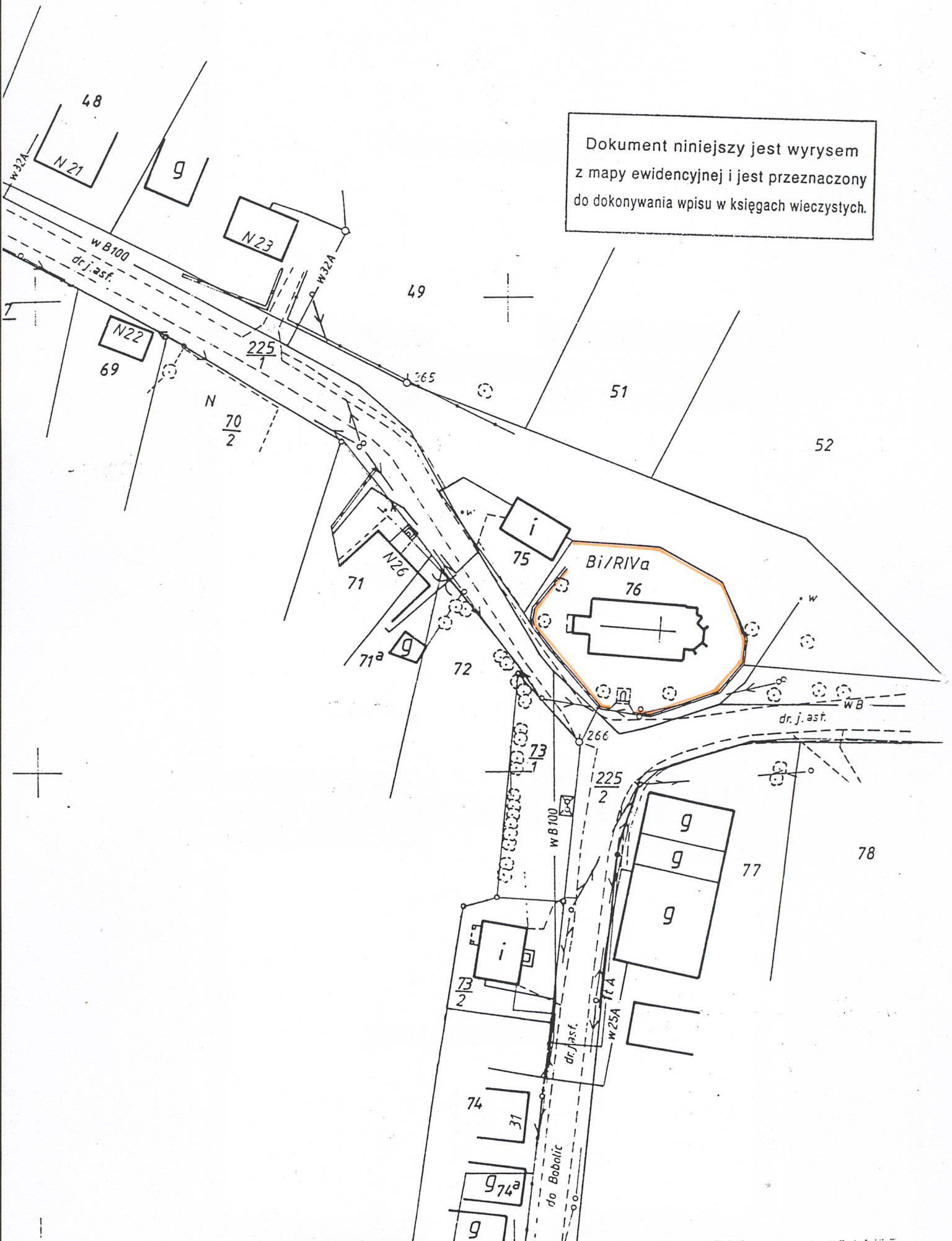

9

10

Dokument niniejszy jest wyrysem
z mapy ewidencyjnej i jest przeznaczony
do dokonywania wpisu w księgach wieczystych.

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22